

Αγιοπαυλίτης Μοναχός είχε πάει στον Άγιο Γεράσιμο στην Κεφαλληνία. Την ώρα της Θείας Λειτουργίας έμεινε μέσα στο Ιερό και έκανε κομποσχοίνι-έλεγε νοερώς την ευχή Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού ελέησον ημάς-ενώ έξω έψαλλαν. Είχαν δε φέρει στην εκκλησία και έναν δαιμονισμένο, για να θεραπευθεί από τον Άγιο Γεράσιμο. Ενώ λοιπόν έλεγε την ευχή ο Μοναχός μέσα από το ιερό, το δαιμόνιο έξω καιγόταν και φώναζε: -Μη τραβάς αυτό το σχοινί ,ρε καλόγηρε, γιατί με καίει. Το άκουσε αυτό και ο Ιερέυς και λέει στον

μοναχό: -Κάνε αδελφέ μου κομποσχοίνι όσο μπορείς,για να ελευθερωθεί το πλάσμα του θεού από το δαίμονα. Τότε ο δαίμονας οργισμένος φώναξε : -Ρε παλιόπαπα,τί του λες να τραβάει το σχοινί;Με καίει! Τότε ο μοναχός με περισσότερο πόνο έκανε κομποσχοίνι και ο βασανισμένος άνθρωπος απαλλάχτηκε από το δαιμόνιο.

Ελεγε ο Γέρο-Ζαχαρίας ότι στην <<Μεταμόρφωση>>της Νέας Σκήτης έλεγαν οι πατέρες την ευχή εκφώνως. Κάποτε είχαν μαζευτεί οι δαίμονες οργισμένοι και ένας από τους έξω από εδώ φώναζε: - Λένε εκφώνως την ευχή,δεν έχει δύναμη η προσευχή! Τότε ένας από τους μεγαλύτερους δαίμονες είπε: -Είτε εκφώνως είτε νοερώς την λένε την ευχή,έχει δύναμη,μια που δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα.

Ελεγε ο Γερο-Αρσένιος, ο Σπηλαιώτης: -Οταν κάνω κομποσχοίνι όρθιος,αισθάνομαι έντονη ευωδία θεική.Ενω όταν λέω την ευχή καθιστός,ελάχιστη ευωδία αισθάνομαι. Παρ'όλο που ήταν τότε ενενήντα πέντε χρονών ο Γέροντας,αγωνιζόταν συνέχεια φιλότιμα και συνέχεια πλουτιζόταν πνευματικά και ας είχε πολλά αποταμιευμένα πνευματικά κεφάλαια!

Κάτω απότον Αγιο Βασίλειο εκεί που στρίβει ο Ζυγός για την Αγια Αννα, παλαιότερα έμενε ο Διακονητής της Μεγίστης Λαύρας,ο οποίος επέβλεπε τους τράγους που είχαν για πάχυνση. Κάποτε τις αποκριές της Μεγάλης Τεσσαρακοστής,ενώ ήταν πανσέλληνος και ο Διακονητής Πατήρ Εφραίμ,αδελφός της Μονής,έκανε κομποσχοίνι άκουσε οχλαγωγία μεγάλη χωρίς φασαρίες,μόνο φωνές:<<Ωχ!Ωχ!...>> <<Θα είναι ξένοι αυτοί οι άνθρωποι και ευθυμούν>>σκέφτηκε ο πατήρ Εφραίμ. Βγαίνει λοιπόν έξω στο φεγγάρι,αλλά τί να δει!Περίπου τριακόσιους δαίμονες να αδημονούν και ο αρχηγός τους να λέει: -Για δες !Ένας σκελετωμένος καλόγηρος να μας καθυστερεί μέρες την φάλαγγα και να μη μπορούμε να πάμε στον κόσμο τώρα για τα αποκριάτικα γλέντια και ξεφαντώματα!

Κάποτε είχε πάει ένας ψαράς στον ευλαβέστατο παπα-Μηνά της Σκήτης της Αγίας Αννας φρέσκα ψάρια για την Πανηγυρή του.Ο

Γέροντας παραξενεύτηκε πότε τα έπιασε ,γιατί ήταν Κυριακή.Ρωτάει λοιόν τον ψαρά: -Πότε τα έπιασες; Εκείνος απάντησε: -Σήμερα το πρωί.Είναι φρέσκα-φρέσκα! Τότε ο παπα-Μηνάς του λέει: -Παιδί μου,δεν μπορώ να τα αγοράσω είναι αφορισμένα,γιατί τα έπιασες Κυριακή. Ο ψαράς δεν μπορούσε να το καταλάβει αυτό.Τότε του λέει ο Γέροντας: -Θέλεις να βεβαιωθείς για αυτό;Δώσε ένα ψάρι στο γάτο και θα δείς ότι δε θα το φάει. Πράγματι δεν το έφαγε το ψάρι ο γάτος.Εδειξε αποστροφή.Αυτό φυσικά συγκλόνησε τον ψαρά και στο εξής σεβόταν τις Κυριακές και τις μεγάλες εορτές. Ο παπα-Μηνας ήταν πολύ καλογερικός και διακρινόταν στην ευλάβεια και στην άσκηση.Ετρωγε μία φορά την ημέρα μετά την ενάτη και εκείνο άλαδο.Επόμενο ήταν να κατοικεί μέσα του η θεία Χάρις,αφού ήταν και πολύ ταπεινός.

Πηγή:agiotokos-kappadokia.gr